

τρίτην ζώνην, δὲν παρατηρεῖται δηλ. ἐν αὐτῷ (καθόσον αἱ σωζόμεναι κεφαλαὶ διακρίνονται) ἡ τάσις ἐκείνη τῆς δι' ὑπερβολῆς δηλώσεως μερῶν τινῶν τοῦ προσώπου· ἔπειτα (καὶ ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι ἡ μᾶλλον λόγου ἀξία) δὲν κοσμεῖται διὰ στιγμῶν μόνον κατὰ τὰς ταινίας τὰς κατὰ τὰ ἄκρα, ἀλλὰ καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὸ περιεργότερον, τοῦ τε λέοντος (τοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ ζώνῃ εἰκονιζομένου) καὶ τῶν ἀνθρωπίνων κεφαλῶν τὸ περίγραμμα ἀποτελοῦσι τοιαῦται στιγμαὶ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἡμέτερον χρυσοῦν ἔλασμα δεικνύει ψηλαφητὴν ὄντως ὁμοιότητα πρὸς τινὰ θραύσματα ἀγγείων ἐν Τίρυνθι κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ λήξαντος ἔτους εὐρεθέντα, ἐν οἷς ἐπίσης τὸ πλεῖστον τῶν εἰκονιζομένων ζώων ἢ ἀνθρώπων διὰ τοιούτων στιγμῶν περιγράφεται (1). Δὲν ἐξετάζω νῦν ἂν ὁ τρόπος οὗτος τῆς διὰ στιγμῶν διακοσμήσεως προῆλθεν ἐν τῇ μεταλλουργικῇ ἐκ πραγματικῆς ἀνάγκης (καθόσον δηλ. αἱ στιγμαὶ ἐκεῖναι ἤσαν ποτε πραγματικαὶ ὅπαι πρὸς εἰσδοχὴν ἔλτων) ἢ ἔχει ἀλλαχοῦ τὴν πηγὴν του· βέβαιον ὅμως ὑπολαμβάνω ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ἀγγειογράφοι καὶ ἄλλα ἐξ αὐτῆς (τῆς μεταλλουργικῆς) παραλαβόντες παρέλαβον καὶ τοῦτο χω-

ρίς πολὺ νὰ σκεφθῶσιν ἂν ἤρμουζεν ἢ ὄχι εἰς τὴν τέχνην των.

Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. Ὅτι δὲ τὰ ἡμέτερα ἐλάσματα προωρισμένα ἦσαν νὰ προσηλωθῶνται καὶ κἀλύπτωσιν ὕλην ἥττον πολυτίμον θεωρῶ ὡς βέβαιον. Καὶ δύνανται μὲν αἱ καὶ νῦν ὁρῶμεναι κατὰ τὰς πρὸς τὰ ἄκρα των ταινίας ὅπαι νὰ μὴ ἐποιήθησαν πᾶσαι ἐξ ἀρχῆς πρὸς τινὰ σκοπὸν, ἀλλὰ τινες ἐξ αὐτῶν νὰ ὦσιν ἀποτέλεσμα τυχαίου τοῦ χρόνου· οὐδὲν ἥττον ὅμως καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἀκροτάτας στιγμοφόρους ταινίας ἦτοι τὰ κρίσπεδά των, οὕτως εἰπεῖν, δυνατόν νὰ ἔφερον τοιαύτας ἐξεπίτηδες ὅπαι καὶ τὴν γνώμην μου ταύτην ὑποστηρίζει τεμάχιον ἄλλο χρυσοῦν ἐλάσματος εὐρεθὲν (1) κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῆς ἐπιχώσεως τοῦ πρὸς ἀνατολὰς μέρους τοῦ δαπέδου τοῦ Σηκοῦ, οὗ ἡ ἀκροτάτη ταινία κοσμουμένη ὡσαύτως διὰ τῶν συνήθων στιγμῶν φέρει κατὰ διαστήματα καὶ ὅπαι, περὶ ὧν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐποιήθησαν τοιαῦται πρὸς τινὰ ὠρισμένον σκοπὸν.

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 8 Ἰουλίου 1885

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΤΙΝΟΣ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ τόμ. γ' (1875) σελ. 687 ἐπ.

CORPUS INSCRIPT. ATTICARUM II. I. ἀρ. 578.

Ψήφισμα Μυρφίνουσίων.

Στίχος 27 . . . . . ἐὰν δὲ ἀφῆ, ὀφειλέτω. δραχμὰς ἐὰν ΟΕΤ . . . . .

Στίχος 28. εἰ ἀργύριον δανείζειν τοὺς ἱερέας . . . . . νομίζω συμπληρωτέον οὕτω·

Στίχος 27 . . . . . δραχμὰς. ἐὰν δὲ τινι δέ-

Στίχος 28. εἰ . . . . .

εὐδοουμένης τῆς ἐννοίας· «ἐὰν δὲ τινι δέη ἀργύ-

(1) Ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ ἀγγείῳ δὲν ἔχω παρατηρήσει ἐγὼ τὴν ἐν λόγῳ διὰ στιγμῶν περιγραφὴν τῶν ἀπεικονιζομένων ζώων ἢ ἀνθρώπων.

ριον δανείζειν τοὺς ἱερέας, κλπ.» — ἐὰν δεήσῃ νὰ δανείσωσιν εἰς τινὰ ἀργύριον οἱ ἱερεῖς. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Ο διὰ τοῦ Δ ἐν τῷ ΟΕΤ εἶνε μία τῶν πολλῶν ἀπαραιτήτων διορθώσεων ἐν τῷ σφόδρα ἡμελημένῳ ἔργῳ τοῦ ἀγροίκου χαράκτου τῆς ἐπιγραφῆς.

Στίχος 32. ὑποκείσθω τῷ θεῷ, οὗ ἂν εἰ ἱερωμένος. τῆ . . . . .

Στίχος 33. εἰ.

(1) Τὸ τεμάχιον εἶναι μικρὸν καὶ δὲν σώζει εἰμὴ τὰ συνήθη ἐλικοειδῆ κοσμήματα. Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἦτοι ἐν τῇ ἐπιχώσει τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ δαπέδου τοῦ Σηκοῦ, καὶ ἐν στρώματι γύμματος ζωηρὰ φέροντος τὰ ἔγνη πυρὸς ὑποδεικνύοντος τὴν ὑπαρξίν βωμοῦ τινος πιθανῶς ἐκεῖ ἐν παλαιότεροις χρόνοις εὐρέθησαν καὶ ἄλλα ὁμοίων χρυσοῦν ἐλασμάτων τεμάχια, ἀλλ' ἐν οὐδενὶ τούτων κατώρθωσα νὰ διακρίνω τετρία ζώων ἢ ἀνθρώπων. Τὰ κοσμήματα ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτὰ πανταχοῦ.

Συμπληρω

Στ. 32. . . . . τῆ δὲ πέμπτ-

Στ. 33. ε.

Ἐλλείπουσιν ἑπτὰ γράμματα ἐν τῷ τέλει τοῦ 32 στίχου, ἀκριβῶς συμπληρουμένου τοῦ κενοῦ δι' ὧν ἔθηκα ἐκεῖ ἑπτὰ γραμμῶν· τὴν δ' ἐπιτυχίαν τῆς συμπληρώσεως καθιστάσι πιθανὴν α') οἱ στίχοι 34 καὶ 36 ἐν οἷς ὁρίζονται ἡ ἑβδόμη ἰσταμένου καὶ ἡ ἐνάτη ἐπὶ δέκα τοῦ Ποσειδεῶνος μνηρὸς ὡς ἡμέραι ἐκτελέσεως ἐτέρων (μετὰ τὴν θυσίαν) ἱερῶν καθηκόντων, νομῆς κρεάτων καὶ χρηματισμοῦ περὶ Διονυσίων· ε) ἡ παρατήρησις ὅτι ἐκ τῶν πρὸ τοῦ «ἑβδόμη» ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων οὐδὲν ἄλλο πληροῖ ἀκριβῶς τὴν θέσιν τῶν πέντε τελευταίων στοιχείων τοῦ 32 στίχου, ἐν ᾧ τὰ πρὸ αὐτῶν δύο ἕτερα κρίνω ὅτι ἀναφαιρέτως ἀνήκουσιν εἰς τὸν σύνδεσμον δέ.

Τοὺς δὲ στίχους 34 καὶ 35 ὁ μὲν κ. Κουμανούδης ἀναγινώσκει·

νεμέτω τὰ κρέα τῆ ἑβδόμη ἰσταμένου τοῖς [πολίταις κ-] αὐτὸ συναγοράζουσι καὶ συνενεχυράζουσιν.

ὁ δὲ κ. Köhler·

. . . . . τοῖς [παροῦσιν κ-] αὐτὸ συναγοράζουσι καὶ συνενεχυράζουσιν.

Ἄλλά, μήπως ἀναγνωστέον μᾶλλον;

. . . . . τοῖς [πωληταῖς κ-] αὐτὸ συναγοράζουσι καὶ συνενεχυράζουσιν.

Δοκίμου κρινομένης τῆς τοιαύτης συμπληρώσεως, ἐν τῷ ψηφίσματι τοῦ τῶν Μυρρινουσίων δήμου, μετὰ τοὺς λογιστὰς καὶ τὸν εἴθνηρον καὶ τοὺς συνηγύρους τοῦ δήμου, ἔχομεν καὶ τοὺς πωλητὰς, εἴτε τις θελήσει αὐτὴν τὴν τῆς πόλεως δημοσίαν ἀρχὴν (1), εἴτε δημοτικὴν τινὰ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτῆς. Πρόκειται τῷ ὄντι ἐνταῦθα περὶ ἐνεχυρασμοῦ (μεσεγγυήσεως, κατασχέσεως) κτημάτων τοῦ ὑπευθύνου ἱερέως, ὑποκειμένων τῷ θεῷ δια τὴν ὀφειλομένην ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀποζημίωσιν (στίχ. 30-32). Καὶ ἐνεχυραστής μὲν, γινώσκομεν τοῦτο θετικῶς (2), εἶναι ὁ δήμαρχος· συνενεχυρασταὶ δέ,

(1) Ἄρποκρατίων ἐν λ. πωληταὶ καὶ πωλητήριον. Πολυδεύκ. Η' 99. Σουΐδας, Ἡσύχιος ἐν λ. πωληταί.

(2) Ἴδε κατωτέρω.

γινώσκομεν ὡσαύτως ὅτι ἐπὶ δημοσίων ὀφλημάτων (χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς πόλεως) εἶναι οἱ βουλευταὶ (1), καὶ πιθανῶς ἐνταῦθα, ἐνθα πρόκειται περὶ δημοτικοῦ χρέους, ἄλλοι τινὲς ἐπίσημοι ἄνδρες ἐκ τῶν δημοτῶν· συναγοράζοντας δ' ἐννοητέον ἐνταῦθα, οὐχὶ τοὺς συμπαρευρισκομένους ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλὰ τοὺς συμμετέχοντας τῆς δημοπρασίας καὶ ὑπερθεματίζοντας, πλειοδοτοῦντας. Ἄλλ' ἵνα ἔχωμεν τοιοῦτον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν καὶ ἀγοραστάς, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἢ παρουσία τῆς τῶν πωλητῶν ἀρχῆς, κατὰ τὸ ἀπτικὸν δίκαιον.

Διὰ τοῦτό μοι φαίνεται ὅτι τὸ «τοῖς πωληταῖς καὶ τοῖς συναγοράζουσι καὶ συνενεχυράζουσιν» εὐδοκιμεῖ.

Οἱ πωληταί, γινώσκομεν ἐκ τῶν προμνημονευθεισῶν μαρτυριῶν ὅτι, πλην τῶν μισθώσεων καὶ τῶν ἄλλων πωλήσεων τελῶν, μετ' ἄλλων, περιουσιῶν, διώκουν καὶ τὰ δημευόμενα (Ἄρποκρατίων), ἐπίπρασκον τὰ δεδημευμένα (Πολυδεύκης), ἐπώλουν τὰ ἐνεχυριασθέντα (Ἡσύχιος), τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας (Σουΐδας). Ὅπως δ' ἐν τῇ μισθώσει, ἧς μέρος περιεσώθη εἰς ἡμᾶς, (Corp. Inscr. Att. II. I. n° 167) βλέπομεν αὐτοὺς (στίχ. 36) συμπράττοντας μετ' ἄλλης ἀρχῆς («οἱ πωληταὶ καὶ ὁ ἐπὶ τῇ διοικήσει Ἄβρων Λυκούργου Βουτάδης»)· ὅπως ἐν τῇ πράξει τῶν τελῶν συνέπραττον «μετὰ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἡρημένων» (Πολυδεύκης). οὕτω καὶ ἐν τῇ πωλήσει τῶν δημευθέντων ἢ ἐνεχυριασθέντων λογικώτατον καὶ ἴσως ἀναπόφευκτον εἶναι νὰ δεχθῶμεν ὅτι συνέπραττον μετὰ τοῦ ἀπογράφοντος, τοῦ ἐνεχυριαστοῦ (2).

Ταῦτα, ὡς οἷόν τε συνεπτυγμένως, εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτεινομένης διορθώσεως. Δίκαιον δὲ νὰ εἶπω ὅτι ἀφορμὴν εἰς αὐτὰ ἔδωκέ μοι πέρυσιν ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀξιαναγνώστου μονογραφίας τοῦ κ. B. Haussoullier: La vie municipale en Attique καὶ ἰδίως αἱ σελίδες 104-108 μετὰ τῆς σημειώσεως 5 τῆς σελίδος 106.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

(1) Bekker, Anecd. gr. (λέξ. βῆτ.) I. σ. 199.

(2) Ἐνεχυραστής ὁ Δήμαρχος (Ζωναρᾶς, σ. 494. Ἡσύχιος ἐν λ.